Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 7. Warszawa, dnia 2 marca 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 90, poleconą 1 zł. 30 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

„Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu od dn. 1.I. 1928 r. będzie wydawany zeszytami, jako oddzielne wydawnictwo.

Ukazanie się zeszytu w druku oraz cena zeszytu będzie każdorazowo ogłaszana w Dzienniku Urzędowym.

TREŚĆ:

Organizacja władz.

73.

INSTRUKCJA

dla urzędników skarbowych powołanych do współdziałania w nadzorze nad przedsiębiorstwami (fabrykami) i zakładami Państwowego Monopolu Tytoniowego.

Celem jednolitego stosowania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30.XI.1927 r. o współdziałaniu władz i urzędów skarbowych oraz podległych im organów wykonawczych z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 36, poz. 381), zarządza się, co następuje:

I. Obowiązkiem urzędnika skarbowego przeznaczonego do stałego nadzoru przedsiębiorstwa (fabryki) lub zakładu Polskiego Monopolu Tytoniowego (§ 4 rozporządzenia) przed przystąpieniem do wykonywania tego nadzoru jest zaznajomić się z następującemi przepisami i zarządzeniami, bez których znajomości nadzór ten nie może być skutecznie wykonywany, a mianowicie:

1) z powołanem na wstępie rozporządzeniem z dn. 30.XI.1927 r.;

2) z „instrukcją materjałową" dla urzędów i zakładów P. M. T. zawartą w rozporządzeniu D. P. M. Tyt. z dnia 30 sierpnia 1925 r. Nr. 9146/Pr/25, oraz z późniejszemi jej zmianami i uzupełnieniami;

3) z zarządzeniem D. P. M. Tyt. z dnia 18 października 1926 r. L. 34254/II/F/26 w sprawie wymiarów i wagi papierosów;

4) z zarządzeniem D. P. M. Tyt. z dn. 20.VI. 1927 r. L. 14197/II/F/27 w sprawie wymiarów i wagi cygar z wyłączeniem ustępów dotyczących procedury cygar;

5) z zarządzeniem D. P. M. Tyt. z dn. 22.VI. 1926 r. L. 19983/II/F/26 o odchyleniach wagi w wyrobach P. M. Tyt.;

6) z zarządzeniem D. P. M. T. z dnia 31 marca 1927 r. L. 12094/II/F/27, z dn. 24.XII.1926 r. L. 43521/II/F/26, z dnia 3 marca 1927 r. L. 6299/II/F/27, z dnia 20 czerwca 1927 r. L. 21563/II/F/27 i z dnia 7 lipca 1927 r. L. 23409/II/F/27 o odbiorze i klasyfikacji surowców tytoniowych;

7) z zarządzeniami z dn. 6 listopada 1926 r. L. 36632/II/F/26 o badaniu wilgoci surowców tytoniowych, z dn. 31 marca 1927 r. L. 12094/II/F/27 o odbiorze surowców tytoniowych z zagranicy, z 22 sierpnia 1926 r. L. 30283/II/26 o sposobie ustalania tary, wreszcie z dn. 3 listopada 1927 r. L. 38316/III/27 o postępowaniu przy wysyłce tytoniu zagranicę;

8) z zarządzeniem D. P. M. Tyt. z 16.I. 1928 r. L. 452, poz. 28 o współdziałaniu władz skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami (fabrykami) i zakładami P. M. Tyt.

Wymienione pod 2 — 8 instrukcje i przepisy dostarczy urzędnikowi skarbowemu Kierownik nadzorowanego przedsiębiorstwa lub zakładu.

II. Po zaznajomieniu się z powołanemi w rozdziale I instrukcjami i przepisami urzędnik skarbowy powinien:

a) zapoznać się dokładnie ze wszystkiemi oddziałami fabryki (magazynu), służącemi do przechowania surowców tytoniowych, wyrobów tytoniowych oraz wszelkich materjałów pomocniczych,

b) sprawdzić czy prowadzi się szczegółowy inwentarz maszyn, części zapasowych do maszyn i przyrządów produkcyjnych oraz inwentarz sił i przedmiotów przewozowych,

c) sprawdzić, ile jest i jakich magazynów do przechowania surowców; w jaki sposób określa się w składzie waga czystego tytoniu i embalażu (worków, rogóż, sznurów i t. p.); czy w książkach magazynowych jest uwidoczniona waga brutto i netto ze szczegółowem wykazaniem przychodu i rozchodu oraz wartości każdego gatunku tytoniu na podstawie dowodów przychodo-rozchodowych; jak się zużytkowują przedmioty opakowania po rozchodzie surowca;

d) sprawdzić, gdzie się przechowuje bibułka do wyrobu papierosów, oraz materjały papierowe i inne używane do opakowania; czy prowadzi się odpowiednia książka magazynowa tych przedmiotów;

e) sprawdzić jakie są zapasy materjałów drzewnych na skrzynie, sposób ich zakupu, magazynowania oraz wyrobu skrzyń; czy się prowadzi zapiski przychodowo-rozchodowe skrzyń i materjałów drzewnych;

f) ustalić ile i jakie są oddziały fabryczne czasowego przechowywania surowców;

g) ustalić ilość dni roboczych w ciągu roku, początek, koniec i przerwę pracy dziennej (ilość godzin pracy);

h) zbadać ilość ubikacji do przechowania gotowych wyrobów;

i) zbadać sposoby załatwiania zamówień i ekspedycję wyrobów tytoniowych, sposoby przewozu surowców i przy jakich dowodach przewozowych, wreszcie jak się kontroluje obecnych robotników, względnie nieprzybycie ich do pracy.

III. Po uskutecznieniu czynności przygotowawczych, o których mowa w rozdziale II, urzędnik będący na stałym dozorze przystąpi do wykonywania czynności nadzorczych, a w szczególności:

A. czynności wymienionych w §§ 11, 12, 13, 16, 17 i 18 rozporządzenia.

Czynności te wykonywać należy komisyjnie. W tym celu wyznaczono (vide zarządzenie D. P. M. Tyt. powołane w rozdziale I l. 8 niniejszej instrukcji) dwa rodzaje komisji, a mianowicie:

1) Komisja złożona z Dyrektora (Kierownika) fabryki lub zakładu jako przewodniczącego, kierowników odpowiednich oddziałów Fabryki oraz dwóch urzędników skarbowych, z których jeden powinien być conajmniej inspektorem Kontroli Skarbowej. Do kompetencji tej komisji należeć będą następujące czynności:

a) niszczenie nieużytków fabrykacyjnych surowca tytoniowego oraz innych zużytych już przedmiotów i materjałów;

b) przyjmowanie transportów surowca tytoniowego zagranicznego oraz maszyn i innych materjałów i przedmiotów, służących do produkcji wyrobów tytoniowych, o ile wartość maszyn, materjałów i przedmiotów przekracza 10.000 zł.,

c) stwierdzanie wykonania w planach finansowo - gospodarczych przewidzianych, a nieodzownych robót, przeprowadzonych bezpośrednio na podstawie zarządzenia kierownictwa przedsiębiorstwa lub zakła-

du, o ile koszt tych robót przekracza 10.000 zł.

2) Komisja, która właściwą będzie dla następujących czynności:

a) sprzedaż zbędnych dla celów Państwowego Monopolu Tytoniowego przedmiotów i materjałów,
b) przyjmowanie transportów surowca tytoniowego krajowego,
c) wysyłka surowca tytoniowego z państwowych magazynów surowc. tyt. i z magazynów urzędów wykupu tytoniu, oraz wydawanie z fabryki wyprodukowanych wyrobów do magazynów wyrobów gotowych,
d) przyjmowanie wszelkich materjałów, dostarczonych przez prywatnych dostawców na mocy umów, zawartych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego,
e) sprawdzanie wyprodukowanych wyrobów tytoniowych (codziennie) pod względem ich ilości i wagi,
f) stwierdzanie nabycia przedmiotów zakupionych bezpośrednio przez przedsiębiorstwo lub zakład, o ile wartość tych przedmiotów przekracza 100 zł., a nie dosięga 10.000 zł. (p. 1 lit. b.);
g) stwierdzanie wykonania w planach finansowo - gospodarczych przewidzianych, a nieodzownych robót przeprowadzonych bezpośrednio na podstawie zarządzenia kierownictwa przedsiębiorstwa lub zakładu, o ile koszt tych robót przewyższa 100 zł., a nie dosięga 10.000 zł. (p. 1 lit. c.).

Komisja 2-ga składać się będzie z kierownika odpowiedniego oddziału Fabryki, względnie kierownika Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych i jednego urzędnika skarbowego, będącego na stałym dozorze względnie w wypadku określonym tu wyżej pod lit. a) dwóch urzędników skarbowych, z których jeden pełni stały dozór przedsiębiorstwa, a drugi winien być conajmniej inspektorem Kontroli Skarbowej.

Do 1-ej Komisji D. P. M. Tyt. w miarę potrzeby delegować będzie swoich urzędników w charakterze członków lub ekspertów.

B. Drugą kategorję czynności należących do obowiązków urzędników skarbowych współdziałających w nadzorze nad przedsiębiorstwami (fabrykami) i zakładami P. M. Tyt. jest współudział w rewizjach obrachunkowych, przewidzianych w §§ 16 i 17 rozporządzenia.

Przed przystąpieniem do wykonywania tej grupy czynności winni odnośni urzędnicy skarbowi zaznajomić się z przepisami rewizyjnemi, a przedewszystkiem z „instrukcją rachunkowo - kasową dla Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego tudzież dla Zakładów i Urzędów podległych Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego" z dn. 23 marca 1926 r. wydaną przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa 12/IV. 1926 r. Nr. 10, poz. 138).

IV. Stosownie do postanowień § 5 rozporządzenia przy wszystkich czynnościach rewizyjnych i kontrolnych winien urzędnik skarbowy współdziałający w nadzorze nad przedsiębiorstwami (fabrykami) i zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego przestrzegać ścisłego wykonywania w przedsiębiorstwie, względnie zakładzie wszelkich przepisów obowiązujących tudzież instrukcji i zarządzeń Ministerstwa Skarbu i Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz zarządzeń przełożonej Izby skarbowej i właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopoli państwowych. Zarządzenia Izb skarbowych i Urzędów skarbowych akcyz i monopoli państwowych nie mogą wychodzić poza ramy obowiązujących przepisów, a zwłaszcza rozporządzenia Ministra Skarbu z 30/XI. 1927 r. i niniejszej instrukcji.

Wszelkie czynności nadzorcze jak i rewizyjne winien urzędnik skarbowy załatwiać ściśle w granicach powyższych przepisów oraz niniejszej instrukcji i to tak, aby, o ile możności, nie tamowały normalnego ruchu przedsiębiorstwa.

O dniu i godzinie rozpoczęcia czynności komisyjnych, podanych urzędnikowi skarbowemu, będącemu na stałym dozorze, do wiadomości w myśl § 14 rozporządzenia przez kierownictwo przedsiębiorstwa, winien ten urzędnik — o ile chodzi o przeprowadzanie czynności wymienionych tu wyżej pod A. (punkt 1 i punkt 2 lit. b) zawiadomić pisemnie drugiego właściwego urzędnika skarbowego, a to tak wcześnie, aby ten drugi urzędnik skarbowy miał możność przybycia na oznaczony czas. Nieprzybycie tego urzędnika mimo dość wczesnego zawiadomienia nie wstrzymuje czynności komisyjnej. O niejawieniu się należycie wezwanego urzędnika winien urzędnik pełniący stały nadzór donieść właściwemu Urzędowi skarbowemu akcyz i monopoli państwowych.

V. Urzędnikowi skarbowemu, któremu poruczono stały dozór, nie przysługuje prawo zmiany zarządzeń wydanych przez kierownictwo przedsiębiorstwa lub zakładu, ani też prawo wydawania tam własnych zarządzeń, dotyczących fabrykacji wyrobów tytoniowych, planu i sposobu dokonywania innych prac i robót oraz technicznego dozoru plantacji tytoniowych (udzielanie pouczeń i wskazówek przy uprawie tytoniu w polu, sposób zbierania i suszenia tytoniu etc.).

VI. Spostrzeżenia swoje i uwagi winien urzędnik skarbowy w razie potrzeby wyrazić protokó-

larnie i podać je do wiadomości kierownika danego przedsiębiorstwa lub zakładu, który udzieli pisemnego wyjaśnienia, poczem urzędnik skarbowy skieruje sprawę do właściwego Urzędu skarbowego akcyz i monopoli państwowych. O wszelkich zauważonych nadużyciach i nieprawidłowościach obowiązany jest urzędnik niezwłocznie zawiadomić Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz właściwy Urząd skarbowy akcyz i monopoli państwowych.

VII. Przy dokonywaniu wszelkich czynności nadzorczych i kontrolnych winien urzędnik skarbowy postępować z największym taktem i spokojem, kierować się przytem bezwzględną objektywnością i unikać wszelkich starć i scysji z urzędnikami Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Winni wywołania zajść z urzędnikami Polskiego Monopolu Tytoniowego, którzy tak samo, jak urzędnicy skarbowi są urzędnikami państwowymi — oraz scysji szkodzących interesom Polskiego Monopolu Tytoniowego będą pociągnięci do odpowiedzialności służbowej.

Warszawa, dnia 14 lutego 1928 r.

Dyrektor departamentu:
Wojtowicz.

Podatki bezpośrednie.

74.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 lutego 1928 r.

w sprawie uzupełnienia art. 73 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Postanowienia art. 73 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) uzupełnia się następującemi ustępami:

„Przy rozstrzyganiu odwołań i sprzeciwów komisja odwoławcza nie jest związana ani uchwałą I instancji, ani wnioskiem przewodniczącego komisji szacunkowej i zależnie od stanu faktycznego i prawnego zatwierdza lub zmienia zaskarżoną uchwałę.

Jeżeli jednak komisja odwoławcza, załatwiając jednostronnie odwołanie płatnika, przyjdzie do przekonania, że podatek wymierzono w kwocie za niskiej, to orzeka odrzucenie odwołania i zwraca sprawę I instancji celem uzupełnienia postępowania wymiarowego.

Zapadłe decyzje komisji odwoławczej wraz z aktami spraw przesyła się przewodniczącemu komisji szacunkowej, względnie władzy skarbowej celem zawiadomienia płatników i poczynienia ewentualnych zmian w księdze bierczej.

Od decyzji komisji odwoławczej przysługuje zarówno płatnikom, jak i przewodniczącemu komisji odwoławczej prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego."

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1928 r. Nr. 15, poz. 106).

Opłaty stemplowe.

75.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 lutego 1928 r.

w sprawie opłaty stemplowej od pism, stwierdzających kupno nieruchomości przez instytucje, upoważnione do parcelacji.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp przedostatni art. 58 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) uzupełnia się następującem zdaniem drugiem: „Takiejże opłacie podlega pismo, stwierdzające kupno nieruchomości przez instytucję, upoważnioną do parcelacji, zawarte pod warunkami, które określi rozporządzenie".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 lutego 1928 r. Nr. 16, poz. 126)

76.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

Opłaty stemplowe wiążące się z czynnościami monopolu tytoniowego (L. D. V. 11470/6/27).

136. I. *(art. 141 i 154).* Nie podlegają opłatom stemplowym, a mianowicie na mocy puktu 13 art. 141 oraz ustępu drugiego art. 154 u. o. s.:

1) podania o zezwolenie na hurtową lub detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych (§ 1 rozp. Min. Skarbu z dn. 19 września 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 794),

2) podania o zezwolenie na sprzedaż tytoniowych wyrobów specjalnych i importowanych (rozp. Min. Skarbu z dnia 18 września 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 699),

3) zezwolenia (koncesje), wydawane na skutek podań, wymienionych pod 1) i 2),

4) zażalenia przeciw odmówieniu lub cofnięciu koncesji jak również odwołania przeciw cofnięciu koncesji (§§ 2, 3 i 4 rozp. Min. Skarbu z dnia 19 września 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 794),

5) podania koncesjonarjuszów, wnoszone do władz skarbowych lub zakładów monopolowych, tyczące się sposobu wykonywania sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz zmian w wykonywaniu sprzedaży (np. w sprawie zmiany lokalu, fuzji przedsiębiorstw, zatwierdzenia zastępcy),

6) oferty na dostawę surowców i wyrobów tytoniowych.

7) podania o informacje w sprawach warunków dostaw surowców i wyrobów tytoniowych,

8) podania (zawiadomienia) w sprawie oferowania dostawy surowców lub wyrobów tytoniowych,

9) podania o zezwolenie na przywóz z zagranicy próbek surowców lub wyrobów tytoniowych w celu zaofiarowania Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu oraz zezwolenia, wydawane na skutek takich podań (art. 5, punkt „b" i art. 8 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r o monopolu tytoniowym, Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409 oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o przywozie tytoniu z zagranicy, Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 238),

10) podania o zezwolenie na wywóz zagranicę próbek surowców i wyrobów tytoniowych, jak również na wywóz nie przyjętych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego dostaw surowców i wyrobów tytoniowych oraz zezwolenia, wydawane na skutek takich podań,

11) zawiadomienia o transportach surowców i wyrobów tytoniowych, skierowanych do państwowych fabryk lub magazynów tytoniowych, a pozostających w związku z umowami o ich dostawę, zawartemi przez Dyrekcję P. M. T.,

12) podania (korespondencje) w sprawach tyczących się sposobu wykonania umów o dostawę surowców i wyrobów tytoniowych (np. terminów

dostaw, obliczeń zapłaty, sposobu przekazywania należności pieniężnych, przyjęcia dostaw zakwestjonowanych, zaświadczeń o uszkodzeniu dostawionych towarów),

13) zawiadomienia o ustanowieniu zastępców (reprezentantów) firm.

(Pełnomocnictwo, wystawione przez firmę dla jej zastępcy, podlega opłacie w wysokości 3 zł. w myśl art. 111 u. o. s.);

14) odwołania oraz przedstawienia w sprawie kar umownych (§§ 8 i 9 okólnika Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 21 grudnia 1926 r., ogłoszonego w Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1927 Nr. 2, poz. 18),

15) podania o zezwolenie na uprawę tytoniu oraz zezwolenia, wydawane na skutek takich podań (art. 6 i 7 ustawy o monopolu tytoniowym),

16) podania plantatorów o udzielenie im zaliczek na rachunek należności za tytoń, dostarczony Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu, lub o udzielenie długoterminowych pożyczek na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu,

17) podania (oferty) o zezwolenie na jednorazowe nabycie partji wyrobów tytoniowych i na wywiezienie ich zagranicę, jak również zezwolenia, wydawane na skutek takich ofert,

18) podania (oferty) o umieszczanie reklam na opakowaniach wyrobów tytoniowych, lub wewnątrz opakowań,

19) oferty prasy na umieszczanie artykułów propagandowych,

20) podania w sprawie kaucji lub gwarancji, wymaganych lub już ustanowionych na zabezpieczenie pretensyj Monopolu Tytoniowego (w szczególności też podania tego rodzaju, wnoszone nie przez koncesjonarjusza, lecz przez osobę postronną, która za niego złożyła kaucję lub udzieliła gwarancji),

21) podanie o wydanie zaświadczenia, że pewna osoba pozostaje w stosunkach handlowych z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego—oraz samo zaświadczenie.

II. (art. 145 i 154). Opłata stemplowa a) od podania w wysokości 3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika względnie b) od świadectwa (zezwolenia) w wysokości 3 zł. ma być uiszczona w sprawach:

1) o zezwolenie na przywóz z zagranicy wyrobów tytoniowych do osobistego użytku, (art. 5 punkt „b" i art. 8 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym, Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409 oraz § 1 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 12-go marca 1925 r. o przywozie tytoniu z zagranicy — Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 238),

2) o zezwolenie na tranzyt wyrobów tytoniowych, (art. 5. punkt „c" ustawy o monopolu tytoniowym).

III. (art. 145 i 156 punkt 5). Opłaty stemplowe: od podania w wysokości 3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika tudzież w wysokości 20 zł. od zezwolenia mają być uiszczone w sprawach o udzielenie koncesji na prawo przewozu tytoniu (art. 5, punkt „c" ustawy o monopolu tytoniowym).

Podatki Konsumcyjne.

77.

OKÓLNIK L. D. VI. 575/3/28.

W sprawie postępowania ze skonfiskowanemi sztucznemi środkami słodzącemi.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie), Wydz. Skarb. Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 797) sztuczne środki słodzące mogą być używane tylko do celów leczniczych, higjenicznych i do badań naukowych. Używanie sztucznych środków słodzących do słodzenia artykułów żywności, napojów oraz przypraw jest zabronione.

W razie wykrycia przestępstwa — po sporządzeniu protokółu wzgl. doniesienia karnego — odnośne przedmioty winny być oddane na przechowanie urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który przeprowadza dalsze dochodzenie celem doprowadzenia sprawy do rozstrzygnięcia.

Urząd skarbowy otrzymawszy protokół karny lub doniesienie o popełnieniu przestępstwa, w wypadkach zajęcia przedmiotów w ilości ponad 100 gramów, zawiadamia niezwłocznie Ministerstwo Skarbu, jaką ilość zajęto, sporządza dokładny opis, jaki napis nosi opakowanie, czy przedmiotem zajęcia są pastylki, kryształ lub proszek i t. p. i równocześnie stawia wniosek czy i o ile przedmioty te zgodnie z art. 13 ustawy należy zniszczyć, czy też przeznaczyć na cele użytkowe.

Po prawomocnem orzeczeniu karnem skonfiskowane sztuczne środki słodzące do 100 gramów podlegają zniszczeniu po spisaniu protokółu zniszczenia.

Przy konfiskatach ilości ponad 100 gramów urząd skarbowy akc. i monop. winien postąpić wedle zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

Skonfiskowane artykuły żywności i napoje z domieszką sztucznych środków słodzących — po zatrzymaniu próbek — ulegają zniszczeniu po spisaniu protokółu.

Na żądanie władz sądowych urząd skarbowy przesyła tymże próbki zajętych przedmiotów w ilościach nieprzekraczających 100 gramów; po rozstrzygnięciu sprawy władze sądowe są uprawnione przesłane tam próbki zniszczyć, a na dowód zniszczenia spisać protokół, który winien pozostać w aktach sprawy.

Urzędy celne w razie zajęcia sztucznych środków słodzących postępują w myśl § 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 117, poz. 1108).

Warszawa, dnia 6 lutego 1928 roku.

Dyrektor departamentu:

(—) *Wojtowicz.*

78.

OKÓLNIK L. D. VI. 353/2/28

w sprawie opłaty patentowej od rektyfikacji spirytusu.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie), Wydz. Skarb. Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Artykuł 83 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym postanawia, że rektyfikacje pracujące wyłącznie na rachunek monopolu spirytusowego nie opłacają akcyzowej opłaty patentowej.

Intencją ustawodawcy było zapobiec temu, by w razie uiszczenia przez przedsiębiorstwo rektyfikacji opłaty patentowej — Dyrekcja P. M. S. musiała wliczać w kalkulację kosztów oczyszczania spirytusu opłatę patentową i zwracać ją w wynagrodzeniu za oczyszczanie spirytusu.

Ta intencja ustawodawcy winna być logicznie zastosowana wogóle do oczyszczania spirytusu monopolowego, a więc także w tych wypadkach, gdy spirytus oczyszczany jest w rektyfikacjach oczyszczających również spirytus eksportowy.

Przez użycie w powołanem wyżej rozporządzeniu słowa „wyłącznie" podkreślił ustawodawca, że nie zezwala na to by rektyfikacje oczyszczające prócz monopolowego także spirytus eksportowy były z tytułu pracy dla monopolu — zupełnie zwalniane od opłaty patentowej.

W myśl powyższej interpretacji rektyfikacje takie winny uiszczać opłatę patentową od oczyszczania spirytusu eksportowego.

Powyższe wyjaśnienie należy podać do wiadomości Urzędów skarbowych akcyz i monop. i Kontroli skarbowej.

Warszawa, dnia 8 lutego 1928 r.

Dyrektor departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

79.

OBWIESZCZENIE.
L. D. VI. 167/3/28.

Rozporządzeniem z dnia 27 października 1927 r. L. 21094/3 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Państwowej Fabryce Olejów Mineralnych „Polmin" na urządzenie prywatnego wolnego składu olejów mineralnych w Poznaniu Komandorja 5.

Kontrolę Skarbowa nad tym składem wykonywa urząd skarbowy akcyz i monopolów w Poznaniu, który równocześnie staje się uprawnionym do przyznawania opustu podatkowego od przechowywanego w powyższym wolnym składzie oleju mineralnego, pobieranego do celów przemysłowych.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1928 r.

Dyrektor departamentu:
(—) *Wojtowicz.*

Monopol tytoniowy.

80.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1928 r.

w sprawie uprawy tytoniu w roku 1928.

Na podstawie art. 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest:

1) w małopolskich okręgach uprawy tytoniu, obejmujących powiaty:

a) w województwie stanisławowskiem: horodeński, kołomyjski, kosowski, peczeniżyński, rohatyński, śniatyński, stanisławowski i tłumacki,

b) w województwie tarnopolskiem: borszczowski, buczacki, czortkowski, husiatyński, podhajecki, skałacki, tarnopolski, trembowelski zaleszczycki i zbaraski;

2) w wołyńskim okręgu, obejmującym powiaty województwa wołyńskiego: krzemieniecki, dubieński, zdołbunowski, równieński, południową część powiatu łuckiego po linję kolei Kowel—Zdołbunów, horochowski i włodzimierski;

3) w grodzieńskim okręgu, obejmującym powiaty: grodzieński, wołkowyski i augustowski w województwie białostockiem;

4) w pomorskim okręgu, obejmującym powiat grudziądzki w województwie pomorskiem;

5) w śląskim okręgu, obejmującym powiat rybnicki w województwie śląskiem;

6) w lubelskim okręgu, obejmującym powiaty: chełmski, hrubieszowski, krasnystawski, tomaszowski i zamojski.

§ 2. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie. Pozwolenie to mogą otrzymać rolnicy, którzy zobowiążą się:

a) uprawiać tytoń co najmniej na przestrzeni gruntu, oznaczonej w § 6;

b) użyć do uprawy tytoniu nasienia, dostarczonego przez urzędy i zakłady monopolu tytoniowego;

c) stosować się do przepisów, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz do pouczeń i wskazówek, udzielonych przez organa, nadzorujące uprawę tytoniu, w sprawie uprawy rośliny tytoniowej, zbioru, suszenia, sortowania i dostawy do wykupu tytoniu;

d) odprzedać cały zapas wyprodukowanego surowca tytoniowego monopolowi tytoniowemu w wyznaczonych terminach i miejscach po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

§ 3. Pozwolenie na uprawę tytoniu może być udzielone tylko tym rolnikom, którzy posiadają zdolność do działań prawnych i którzy prowadzą gospodarstwo rolne zawodowo i samodzielnie.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne, może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 4. Od uprawy tytoniu wyklucza się:

1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:

a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,

b) w przedmiocie obrotu towarowego z Wolnem Miastem Gdańskiem,

c) w przedmiocie monopolu tytoniowego;

2) osoby, które, uprawiając tytoń w r. 1927 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie zastosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub do zarządzeń, wydanych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, podległe jej urzędy, zakłady i organa w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 5. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważniona jest do wyłączania od uprawy tytoniu miejscowości, położonych w okręgach uprawy tytoniu, wymienionych w § 1, o ile takie wyłączenie okaże się konieczne z powodu trudności w wykonywaniu dozoru nad uprawą tytoniu oraz w przeprowadzeniu wykupu tytoniu dalej z powodu niestosowania się większości plantatorów tytoniu w tych miejscowościach do przepisów i wskazówek w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 6. Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, mogą odmówić wydania pozwoleń na uprawę tytoniu w miejscowościach, w których pod uprawę tytoniu zgłoszono mniej niż 2 ha gruntu.

§ 7. Najniższy wymiar przestrzeni gruntowej dla uprawy tytoniu ustanawia się:

1) dla małopolskich okręgów uprawy na 600 mtr.^{2}

2) dla pozostałych okręgów uprawy na 500 mtr.^{2}.

Grunt poddany uprawie tytoniu winien stanowić jedną nierozdzielną całość.

Wyjątkowo może urząd względnie zakład monopolowy, powołany do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu, zezwolić na uprawę tytoniu w 2 lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu o wymiarach jednak nie mniejszych, jak oznaczono w ustępie 1-szym niniejszego paragrafu.

§ 8. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla małopolskich okręgów uprawy tytoniu — Inspektorat Uprawy Tytoniu w Zabłotowie oraz Urzędy Wykupu Tytoniu w Borszczowie i Jagielnicy i Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych w Monasterzyskach;

2) dla wołyńskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Krzemieńcu;

3) dla grodzieńskiego okręgu — Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych w Grodnie;

4) dla pomorskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu w Grudziądzu;

5) dla śląskiego okręgu — Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych w Wodzisławiu;

6) dla lubelskiego okręgu — Urząd Wykupu Tytoniu z czasową siedzibą w Warszawie.

§ 9. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu w okręgach uprawy tytoniu, oznaczonych w § 1 — należy składać w urzędach względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 8, wprost lub za pośrednictwem właściwych zarządów gminnych, najpóźniej do dnia 31 marca 1928 r.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się;

b) miejscowość, gminę, powiat;

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę;

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę;

e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

§ 10. Wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są zgłoszenia o pozwolenia na uprawę tytoniu, złożone do zarządów gmin, przesłać łącznie z każdej gminy urzędom względnie zakładom monopolu tytoniowego, powołanym do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, w terminie oznaczonym w § 9.

§ 11. Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, winny:

a) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda lub wątpliwość, wydać je bezzwłocznie;

b) jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia zachodzą przeszkody, załatwić natychmiast zgłoszenie odmownie;

c) jeżeli zachodzą wątpliwości, czy nie istnieją przeszkody przeciw udzieleniu pozwolenia, bezzwłocznie przeprowadzić odpowiednie dochodzenia w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym akcyz i monopolów państwowych i stosownie do wyników tych dochodzeń załatwić zgłoszenie.

§ 12. Wydanie pozwolenia na uprawę tytoniu względnie odmowne załatwienie zgłoszenia winno nastąpić bezwarunkowo tak, żeby zgłaszający otrzymał odpowiedź na zgłoszenie najpóźniej do dnia 15 maja 1928 r.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu, zawiadamiają terytorjalnie właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych o udzieleniu pozwolenia na uprawę tytoniu imiennemi wykazami, zestawionemi według poszczególnych powiatów, do dnia 31 maja 1928 r.

§ 13. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa, oraz tylko dla gruntu, przestrzeni i gatunku tytoniu, oznaczonych w pozwoleniu.

§ 14 Pozwolenie na uprawę tytoniu może być przeniesione na inną osobę w następujących wypadkach:

a) gdy podczas uprawy zajdzie zmiana w osobie użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p., osoba, która pozwolenie otrzymała, obowiązana jest o zaszłej zmianie donieść do 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu. Organ ten uwidacznia w pozwoleniu zmianę w osobie plantatora.

W tym wypadku przechodzą na nowego użytkowcę gruntu wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia;

b) gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobiercę, lub

następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie w osobie plantatora.

§ 15. Osoba, która zrzeka się pozwolenia na uprawę tytoniu, obowiązana jest to pozwolenie najdalej do dnia 30 czerwca 1928 r. zwrócić właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał.

§ 16. Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu .uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

Zmiana gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu, na inny może nastąpić tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu, na inny należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1928 r.

§ 17. Gdy plantator zwiększa lub zmniejsza przestrzeń gruntu w pozwoleniu oznaczoną, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 30 czerwca 1928 r. właściwy organ monopolu tytoniowego, wykonywający nadzór nad uprawą tytoniu, a organ ten uwidoczni zmianę tę w pozwoleniu.

§ 18 Zmniejszenie przestrzeni gruntu, zgłoszonej pod uprawę tytoniu, poniżej najniższego wymiaru, przepisanego w § 7, pociągnie za sobą niezależnie od kary przewidzianej w art. 62 ustawy karnej skarbowej wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie niedotrzymania najmniejszej przepisanej przestrzeni uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonym rozmiarze, że jednak nie można było przeprowadzić uprawy w tym rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. wskutek posuchy, powodzi i t p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, a organ ten usprawiedliwienie po sprawdzeniu zanotuje w pozwoleniu na uprawę tytoniu.

§ 19. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego oznacza gatunki tytoniu dozwolone do uprawy w poszczególnych okręgach i miejscowościach.

Odpowiednie nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Uprawę innego gatunku tytoniu aniżeli dozwolonego w odnośnym okręgu względnie miejscowości uważa się za niedozwoloną uprawę tytoniu.

§ 20. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona.

Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych, może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1928 r.

Pozwolenie na produkcję liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 21 Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana.

§ 22. Plantatorowie tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tytoniowych obłamywać.

§ 23. Łodygi tytoniowe obowiązany jest plantator, o ile wykup ich nie będzie zarządzony, natychmiast po zbiorze liści a najpóźniej do dnia 15 października 1928 r. zniszczyć w sposób, wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 24. Produkcja nasienia dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu. W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wksazówek udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia.

§ 25. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantacje tytoniowe tablicami, wskazującemi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 26 Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8-miu dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywającemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 27. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu i dostawę starannie wyprodukowanych liści tytoniowych będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne przy odstawieniu zbioru monopolowi tytoniowemu.

§ 28. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do wykupu określają odrębne instrukcje i zarządzenia. Plantator obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcyj i zarządzeń oraz do wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 29. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 7, bezprocentowych zaliczek pieniężnych na rachunek należności za tytoń, odstawiany monopolowi tytoniowemu;
b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiąża się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej pięciu lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowych oprocentowanych pożyczek, na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 30. Tytoń uprawiany bez urzędowego pozwolenia albo na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, albo innego ga-

tunku, niż dozwolony w odnośnym okręgu i miejscowości, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia § 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. udzielać osobom, winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiadały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę i jeżeli przestrzeń gruntu zajętego pod uprawę tytoniu odpowiada wymogom, określonym w § 7 oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnośnej miejscowości.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego zawiadamiają o udzieleniu dodatkowego pozwolenia na uprawę tytoniu właściwe terytorjalnie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 31. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego, wymienione w § 8, w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktorzy uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazówek. Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacyj tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany.

Czynności te należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu przez władze skarbowe oraz ich organa wykonawcze określają odrębne przepisy.

§ 32. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń na uprawę tytoniu, wspierać organa, powoływane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5 złotych.

§ 33. Ceny wykupu, terminy i miejsca dostawy tytoniu ustalą odrębne zarządzenia.

§ 34. Dla celów doświadczalnych może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego według swego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

§ 35. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowo - doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zgłoszenia o pozwolenia na taką uprawę należy składać do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze, tudzież zarządy państwowych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadamiać o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1928 r.

§ 36. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo - ogrodniczych następujących odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vel alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana purpurea i rosea tudzież Nicotiana colossea (Nicotiana albo Lehmannia tomentosa).

Osoby, które wymienioną roślinę zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1928 r. miejscowo właściwy organ Kontroli Skarbowej.

Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 37. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister:
G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 17 lutego 1928 r. Nr. 16, poz. 132).

Monopol spirytusowy.

81.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 37/III.

Dotyczy otwarcia Okręgowych Laboratorjów Chemicznych D. P. M. S.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydz. IV, Wydziału Skarbowego woj. Śląskiego, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S., Państwowych i prywatnych rektyfikacyj spirytusu, Państwowych Wytwórni Wódek, Składnic Spirytusu oraz gorzelń z oddziałami rektyfikacyjnemi.

Z dniem 1 września r. b. Okręgowe Laboratorja Chemiczne w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i Wilnie, prowadzić będą wszelkie badania, dotyczące bądź produktów monopolowych, bądź produktów obłożonych akcyzą, które dotychczas przeprowadzało Centralne Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. w Warszawie oraz częściowo Laboratorja Izb Skarbowych. Między innemi do zakresu działania Okręgowych Laboratorjów należeć będą badania spirytusu na czystość kwasem siarkowym próbek monopolowych rektyfika-

tów, przesyłanych do zbadania: a) celem miesięcznych rozliczeń, b) przy tranzlokacjach rektyfikatu z rektyfikacyj samoistnych, tudzież c) przy dostawach rektyfikatu przez gorzelnie z oddziałami rektyfikacyjnemi.

Począwszy od 1 września r. b. wszelkie próby rektyfikatu kierowac należy do jednego z niżej wymienionych Okręgowych Laboratorjów Chemicznych, ściśle według następującego podziału terytorjalnego:

1) Okręgowe Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. w Warszawie (Warszawa — Praga, ul. Ząbkowska Nr. 27 P. W. W. Nr. 1) obsługuje woj.: Warszawskie, Łódzkie, Białostockie.

2) Okręgowe Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. w Poznaniu (Poznań Gmach Izby Skarbowej) obsługuje woj.: Poznańskie i Pomorskie.

3) Okręgowe Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. w Krakowie (Kraków, ul. Zabłocie Nr. 18) obsługuje woj.: Krakowskie, Kieleckie i Śląskie.

4) Okręgowe Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. we Lwowie (Lwów, ul. Rutowskiego 17) obsługuje woj.: Lwowskie, Stanisławowskie i Tarnopolskie.

5) Okręgowe Laboratorjum Chemiczne D. P. M. S. w Wilnie (Wilno, ul. Piłsudskiego 2) obsługuje woj.: Wileńskie i Nowogródzkie.

6) Dalsze Okr. Labor. Chemiczne przewidziane jest dla woj. Lubelskiego, Poleskiego i Wołyńskiego. Ponieważ uruchomienie tego Laboratorjum nastąpić może dopiero w okresie późniejszym, wszelkie próby z tych województw nadsyłać należy, aż do odwołania — do Okręgowego Laboratorjum Chemicznego w Warszawie.

Wydane dotychczas zarządzenia w sprawie pobierania i nadsyłania prób rektyfikatu zmienia się wzgl. uzupełnia niniejszem w sposób następujący:

a) **Próby na rozliczenie miesięczne.** Państwowe oraz prywatne rektyfikacje samoistne winny pobrać dwie jednakowe próby w ostatnim dniu roboczym każdego miesiąca, w którym rektyfikacja była czynna, z tych ilości rektyfikatu, jakie w danym miesiącu wyprodukowane zostały i jedną z tych prób przesłać do Okręgowego Laboratorjum Chemicznego, drugą natomiast pozostawić na miejscu pod urzędowem zamknięciem Kontroli Skarbowej. Jeżeli rektyfikat, wyprodukowany w danym miesiącu, składowany jest w kilku zbiornikach należy z każdego z nich pobrać na tych samych warunkach po dwie próby.

b) **Próby przy translokacjach.** Państwowe oraz prywatne rektyfikacje samoistne, a w danym wypadku także składnice spirytusu, dokonywujące translokacyj rektyfikatu obowiązane są pobrać przy odprawie każdego transportu dwie jednakowe próby ze zbiorników, z których ma być nalewany rektyfikat od cystern, wzgl. beczek i jedną z tych prób przesłać natychmiast do Okręgowego Laboratorjum Chemicznego, drugą natomiast pozostawić na miejscu pod urzędowem zamknięciem Kontroli Skarbowej.

Państwowe Wytwórnie Wódek oraz Składnice spirytusu, które powyższe transporty odbierają, winny pobrać z nich również dwie jednakowe próby i jedną z nich przesłać do Okręgowego Laboratorjum Chemicznego, drugą natomiast przechować u siebie na tych samych warunkach, jak wyżej.

Państwowe Wytwórnie Wódek, w których siedzibie brak Okręgowego Laboratorjum Chemicznego, przeprowadzają badanie rektyfikatu pod względem czystości we własnym zakresie, jednakże niezależnie od tego pobierają dwie próby, przesyłając jedną z nich do Okręgowego Laboratorjum Chemicznego.

Niektóre P. W. W., odbierając transporty, nie doliczają pobranych prób przy końcowej odprawie spirytusu, skutkiem czego pobrana ilość spirytusu powiększa zanik drogowy. Niniejszem zarządza się, aby pobrane próby doliczone zostały w liście konwojowym, jako osobna pozycja do końcowej cyfry odbioru i jednocześnie w książce magazynowej wzięte zostały na rozchód. Każdy dalszy obrót próbami (zlew duplikatów po upływie terminu prekluzyjnego i t. p.) przeprowadzać należy za każdym razem przez księgi magazynowe.

Przy wywozie zagranicę rektyfikatu monopolowego z magazynów D. P. M. S. próby winny być pobrane i dostarczone Okr. Labor. Chem. na tych samych warunkach, jak w punkcie b, ust. 1 ustalono.

c) **Próby z gorzelń z oddziałami rektyfikacyjnemi.** Wszelkie gorzelnie z oddziałami rektyfikacyjnemi, dokonywujące odstaw spirytusu oczyszczonego I gatunku, zobowiązane są pobrać po dwie jednakowe proby na takich samych warunkach, jak to zostało ustalone pod punktem b, ust. 1 dla rektyfikacyj samoistnych.

Państwowa Wytwórnia Wódek, wzgl. przedsiębiorstwa, odbierające transporty rektyfikatu z gorzelń z oddziałami rektyfikacyjnemi, postępują z próbami analogicznie, jak w punkcie b, ust. 2—4 określono.

Zgodnie z zarządzeniami okólnika Nr. 25/VI i 26/VI z dnia 27 lutego 1925 r. wszelkie próby spirytusu w prywatnych rektyfikacjach samoistnych i w gorzelniach z oddziałami rektyfikacyjnemi pobierane być winny bezwarunkowo przez funkcjonarjuszy Kontroli Skarbowej w obecności przedstawiciela rektyfikacji względnie gorzelni.

Wyniki badań próbek rektyfikatu będą przesyłane przez Okręgowe Laboratorja Chemiczne bezpośrednio do Wydziału III D. P. M. S. W wypadkach spornych co do wyników badania na czystość przez Okr. Labor Chem. miarodajną będzie opinja Centralnego Laboratorjum Chemicznego D. P. M. S. w Warszawie, oparta na ponownem zbadaniu duplikatu próbki przez Centralne Laboratorjum Chemiczne.

Zapasy spirytusu, powstające ze zlewek prób w Izbach Skarbowych i Laboratorjach D. P. M. S., należy odprawiac za listem konwojowym do najbliższej Państwowej Wytwórni Wódek, celem zużycia do rozlewu, a na wypadek zniszczenia takiego spirytusu — do denaturacji, z jednoczesnem doniesieniem o dokonanej wysyłce do Wydziału III D. P. M. S.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 38/III.

Dotyczy wykazywania plomb skarbowych na listach przewozowych, sporządzania protokółów kolejowych oraz odpowiedzialności za nadmierne zaniki.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV-ty, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, wszystkich Rektyfikacyj Spirytusu (Państwowych i Prywatnych), Państwowych Wytwórni Wódek, Składnic Spirytusu oraz Tymczasowego Biura Eksploatacji Cystern i Beczek w Poznaniu.

W ostatnim czasie powtarzają się liczne wypadki, że naczynia transprotowe dla spirytusu, jak cysterny i beczki, zarówno w stanie próżnym, jak i w stanie napełnionym, nadchodzą na miejsce przeznaczenia z uszkodzonemi lub zerwanemi plombami skarbowemi, świadcząc o tem, iż podczas przebiegu na kolei stały się przedmiotem napaści ze strony elementów występnych, czyhających na kradzież spirytusu.

Mając na uwadze ochronę własności skarbowej i naczyń, służących do przewozu spirytusu, Dyrekcja D. M. S. zwróciła się do Ministerstwa Komunikacji z prośbą o skuteczną opiekę nad transportami spirytusu i naczyniami, zaznaczając. że niektóre organa kolejowe odmawiają protokularnego ustalenia braków lub uszkodzenia plomb skarbowych, jak również odmawiają sporządzenia protokułów na braki nieprzewyższające 2% ogólnej wagi ładunku.

Na skutek powyższej interpelacji, Ministerstwo Komunikacji, Departament Eksploatacyjny, odniosło się okólnikiem z dnia 19 sierpnia r. b. L. IV/11517/13 do Administracji Kolejowej, wydając następujące rozporządzenie:

„Ponieważ cytowane Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu (z dnia 18.I. 1926 o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu) (Dz. Ustaw Nr. 15 1926 r. poz. 86) nakłada obowiązek zabezpieczenia cystern plombami skarbowemi, a to ze względu na kontrolę przewożonego towaru, będącego własnością Państwa, M. K. przychylając się do prośby D. M. S., poleca Dyrekcjom wydanie odnośnym organom kolejowym zarządzeń:

1) by cysterny D. M. S. napełnione spirytusem, lub próżne, były przyjmowane do przewozu przez stacje nadawcze tylko z plombami skarbowemi, wymienionemi ilościowo przez nadawcę w liście przewozowym.
2) by w razie uszkodzenia lub zerwania plomby skarbowej *właściwy* Urząd Stacyjny na żądanie odbiorcy lub władz skarbowych, sporządzał protokuł o urzędowem przeważeniu cysterny i ewentualnem ustaleniu w protokule przyczyn braków.

Jednocześnie Ministerstwo zaznacza, że rozporządzenie powyższe winno być przestrzegane i wykonywane w całej pełni, by uniknąć narażenia Skarbu na straty."

Wobec powyższego Dyrekcja P. M. S. zarządza ze swej strony, co następuje:

Przedsiębiorstwo wysyłające transporty spirytusu lub próżne naczynia, winno dokładnie *wskazać w liście przewozowym ilość, numer, rodzaj i miejsce nałożenia plomb skarbowych.*

Przedsiębiorstwo odbierające transport spirytusu lub próżne naczynia, winno dokładnie zbadać, czy zamknięcia skarbowe odpowiadają ściśle danym, wskazanym w liście przewozowym. Te czynności kontrolne przeprowadzić należy bezwzględnie przy przejęciu transportu od Administracji Kolejowej. W razie stwierdzenia uszkodzeń lub zerwania plomb skarbowych, należy żądać sporządzenia protokułu, stosownie do punktu 2 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji.

Sporządzony protokuł winien być podpisany przez miejscową administrację kolejową, skarbowy organ nadzorczy przedsiębiorstwa odbierającego oraz samo przedsębiorstwo i przesłany wraz z listem przewozowym do Dyrekcji P. M. S.

Z chwilą przejęcia transportu od kolei dalsza odpowiedzialność przechodzi na przedsiębiorstwo. Jeżeli transporty trzymane są na bocznicy, pozostawać winny pod strażą. W razie stwierdzenia nadmiernych ubytków spirytusu przy transportach, prawidłowo zdanych przez Administrację Kolejową, Dyrekcja P. M. S. czynić będzie odpowiedzialnem Kierownictwo danego przedsiębiorstwa za ewentualne straty.

Warszawa, dn. 16 września 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 39/Dyr.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Urzędów Akcyz i Monopolów.

Pismem z dnia 20 b. m. L. 18746/3395/27/WD poruczył Pan Minister Skarbu niżej podpisanemu, na czas nieobecności Dyrektora P. M. S., kierownictwo D. P. M. S. z pełnią praw i obowiązków, związanych ze stanowiskiem Dyrektora P. M. S., a zarazem z całkowitą odpowiedzialnością wobec Ministra Skarbu za sprawne funkcjonowanie instytucji, powierzonej memu kierownictwu.

Równocześnie polecił Pan Minister Skarbu Naczelnikowi Wydziału V-go D. P. M. S., p. Juljanowi Huzarskiemu objąć zastępstwo dotychczasowych moich czynności w charakterze Vice-Dyrektora P. M. S.

W związku z powyższem podaję do wiadomości, że z dniem dzisiejszym objąłem urzędowanie, powierzając jednocześnie dotychczasowe swe czynności p. Juljanowi Huzarskiemu.

Warszawa, dnia 26-go września 1927 r.

Kierownik P. M. S.:
(—) *G. Bukowiński.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 40/IV/B.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydz. IV) Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Urzędów Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni i Komisowych Hurtowni P. M. S.

Dyrekcja P. M. S. przesyła do ścisłego stosowania załączoną do niniejszego Instrukcję dla

Hurtowni Komisowych, zawierającą wszelkie zmiany i uzupełnienia, wprowadzone do poprzednio wydanej Instrukcji, ogłoszone w drodze okólników i zarządzeń D. P. M. S.

Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 1 grudnia 1927 roku.

Warszawa, dnia 18 października 1927 r.

p. o. Dyrektora:
(—) *G. Bukowiński.*

INSTRUKCJA

dla Hurtowni Komisowych.

1. Wszelkie raporty, jakie prowadziły Hurtownie Komisowe z polecenia Oddziałów D. P. M. S., Wytwórni i Dyrekcji, niniejszem znosi się i na ich miejsce wprowadza się raport pg. załączonego wzoru.

2. Komisowa Hurtownia sporządza codzień wg załączonego wzoru, w 2-ch egzemplarzach raport numerowany w porządku kolejnym, podając w nim ilości sprzedanego towaru po cenie hurtowej i ilość litrów 100% z uwzględnieniem 2-ch znaków dziesiętnych, oraz wymieniając kwoty pieniężne przekazane za pośrednictwem P. K. O. w danym dniu na rachunek Wytwórni, do której Hurtownia Komisowa buchalteryjnie została przydzielona. Jeden egzemplarz tego raportu Hurtownia Komisowa przysyła do Wytwórni, drugi zaś egzemplarz, t. j. kopję, pozostawia w aktach Hurtowni. Na podstawie otrzymanego raportu Wytwórnia przeprowadza kontrolę.

3. Sumy uzyskane z utargu dziennego Hurtownia Komisowa tego samego, a najdalej następnego dnia, wpłaca do P. K. O. na konto Wytwórni, do której została przydzielona Hurtownia Komisowa, uskutecznia wpłatę za pomocą blankietów, otrzymywanych z Wytwórni po cenie kosztów własnych.

Przekazywane przez Hurtownię sumy, pochodzące z obrotów gotówkowych, należy w raporcie wykazywać oddzielnie od sum przeznaczonych na spłatę kredytu. Oddzielnie też, to znaczy zapomocą dwuch różnych blankietów należy je przekazywać, przyczem, na blankiecie nadawczym P. K. O., służącym do przekazania sum pokredytowanych, należy na odwrocie wypisać „na spłatę kredytu".

4. W rubryce „stłuczka" należy wyszczególniać dokładnie jakości i ilości rozbitych z wyrobami monopolowemi butelek, wymieniając kwoty należne z tego tytułu, w cenach hurtowych.

5. Skrzynie próżne zwrotne ewentualnie butelki należy wysyłać w myśl okólników Wydziału V-go Nr. 51 z dn. 3/VIII.27 r. i Nr. 52/Vc z dnia 2/VIII.27 r., oraz Instrukcji z tejże daty. Większych zapasów skrzyń pustych nie należy u siebie przetrzymywać. Na wysłanej fakturze i pokwitowaniu winien być wypisany Nr. wagonu i listu przewozowego w celu możności ustalenia przez Wytwórnię identyczności przesyłki kolejowej. Wszelkie konsekwencje wypływające z niezastosowania się do tej Instrukcji, ponosi komisant.

6. Przy przyjmowaniu zwrotnych butelek należy ściśle przytrzymywać się wyjaśnień, wymienionych w okólniku Nr. 37/V z 1926 r. nie należy potrącać kwot wydatkowanych za zakupione od odbiorców zwrotne butelki z utargu dziennego.

Wytwórnia po otrzymaniu transportu butelek zwrotnych i komisyjnym ich odbiorze, a co za tem idzie po faktycznem stwierdzeniu ilości nadesłanych w transporcie i odpowiadających warunkom, uznaje konto Hurtowni Komisowej odpowiednią sumą, zawiadamiając ją jednocześnie o wysokości honorowanej kwoty.

Szkło zwrotne, nieodpowiadające warunkom, przewidzianym przez D. P. M. S., podlega w Wytwórni zniszczeniu, rachunku zaś komisanta za takie szkło nie uznaje się.

Szkła zwrotnego po wódkach nie wolno pakować łącznie ze szkłem po denaturacie.

7. Zamówienia na nowy towar należy nadsyłać najpóźniej na 5 dni przed terminem, w którym ma nastąpić wysyłka z Wytwórni, a odpisy dowodów pokrycia poświadczone przez miejscową Kontrolę Skarbową, muszą być załączone do zapotrzebowania, pg. ustalonego wzoru. (Wzór Nr. 16/VII).

Wszelkie zapotrzebowania winny być podpisywane w myśl pisma okólnego Wydziału IV-go z dnia 9/IX.1927 r. L. 23591/IV.B.

8. Niezależnie od raportu dziennego w ostatnim dniu każdego miesiąca, po uprzedniem uzgodnieniu ksiąg z zapasami magazynu, sporządza się raport miesięczny w 4-ch egzmeplarzach, używając tych samych druków, jak do dziennych raportów, przesyłając trzy z nich do Wytwórni macierzystej.

W tych raportach miesięcznych ilości litrów 100° winny być wykazywane z uwzględnieniem 4-ch (a nie 2-ch) znaków dziesiętnych, oraz pod pozycjami ilości sprzedanego towaru po cenie hurtowej, t. j. w wolnym wierszu, pomiędzy wierszami sprzedaży i stłuczki, należy wykazać ilość towaru, wydanego na kredyt.

Wytwórnia macierzysta po sprawdzeniu i skontrolowaniu wymienionych raportow, oraz uzgodnieniu ich z księgami jeden z nich przesyła do Oddziału D. P. M. S. drugi zaś do Wydziału IV-go D. P. M. S. Raport, o którym mowa, musi być stwierdzony przez Kontrolę Skarbową i nadesłany do Wytwórni przed 3-cim każdego miesiąca. Raport miesięczny służy do obliczania należnej prowizji, której wypłata następuje najpóźniej na 5-ty dzień po otrzymaniu raportu, zgodnie z § 15 umowy.

Stłuczkę należy traktować jako sprzedaż (§ 3-ci umowy) i kwoty należne z tego tytułu winny być wpłacane po każdorazowem jej stwierdzeniu.

9 Hurtownia Komisowa uprawniona do udzielenia ze swej strony kredytu dla każdego odbiorcy kredytowego winna prowadzić oddzielny rachunek. Wszelkie wpływy na rachunek udzielonego kredytu winny być zapisywane w księdze odbiorców i wpłacane do P. K. O. na rachunek Wytwórni, do której buchalteryjnie jest przydzielona, zgodnie z p. 3 niniejszej Instrukcji.

Saldo rachunków kredytowych winno być codzień wykazywane w raporcie, o którym mowa, a w raporcie miesięcznym wyrażone w łącznej sumie miesięcznej.

Rachunki kredytowe muszą być prowadzone

w ten sposób, by przy kontroli w każdej chwili mógł być stwierdzony rzeczywisty ich stan, t. j. ilość pokredytowanego towaru i należność z tego tytułu.

Niewyzyskany i użyty na inne cele kredyt pociąga za sobą zerwanie umowy z komisantem.

10. Wszelkie inne obowiązki Hurtowni Komisowych objęte są umową.

p. o. Dyrektora:
(—) *G. Bukowiński.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 41/IV.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydziału Skarbowego, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni, Państwowych Hurtowni i Państwowych Sklepów Detalicznych.

W myśl Instrukcji Tymczasowej Hurtownie i Sklepy Detaliczne P. M. S. winny zamykać kasy mniej więcej na godzinę przed zamknięciem przyjmowania wpłaty do P. K. O. w miejscowym urzędzie pocztowym. Okazało się to niekorzystnem dla obrotów tych placówek, sprzedaż bowiem po tych godzinach może być jeszcze znaczna, wskutek czego, począwszy od 1 listopada r. b. przepisy, zawarte w ustępie 2 § 221 i w ustępie 3 § 249 Tymczasowej Instrukcji dla przedsiębiorstw P. M. S., a dotyczące przyjmowania wpłat od odbiorców za sprzedany towar, ulegają zmianom następującym:

Obrachunek kasowy z obrotu dziennego winien być dokonany w trybie przewidziany powyższemi paragrafami. Niezależnie od tego, zarówno Hurtownie, jak i Sklepy Detaliczne już po dokonanym obrachunku i wpłacie do P. K. O. sumy, uzyskanej z targu, obowiązane są sprzedawać w dalszym ciągu wyroby monopolowe i przyjmować za nie wpłaty gotówkowe aż do końca ustalonych dla danej Hurtowni lub Sklepu Detalicznego godzin sprzedaży, oddzielając w książce kasowej wpłaty tego okresu od wpłat dokonanych przedtem w danym dniu. Wpływy II-go okresu dnia bieżącego wpłaca się do P. K. O. łącznie z gotówką uzyskaną ze sprzedaży w dniu następnym.

W stosunku do Sklepów Detalicznych uchylone zostaje tem samem postanowienie zawarte w ustępie końcowym § 249, przewidującym, iż maksymalna pozostałość w kasie Sklepu może wynosić 50 zł.

Jednocześnie też uchyla się postanowienie § 230 Tymczasowej Instrukcji, zawarte w ustępie trzecim, który przewiduje, iż gotówka z utargu, zatrzymana w kasie Hurtowni po uiszczeniu wpłaty do P. K. O., nie może przekraczać Zł. 500.

Sklepy Detaliczne P. M. S. położone w miejscowościach, gdzie niema urzędu pocztowego, winny wpłacać do P. K. O. utargowane sumy conajmniej dwa razy w tygodniu.

Pieniądze utargowane przez Hurtownie w II okresie dnia winny być przechowywane do dnia następnego w żelaznych kasetkach, w które są już zaopatrzone wszystkie Hurtownie.

Wybór pomieszczenia, w którem ma być pozostawiona na noc kasetka z pieniędzmi, winien być dokonany przez Kierownika z uwzględnieniem wszelkich możliwych warunków, zabezpieczających przed włamaniem i kradzieżą. Kierownik Hurtowni odpowiedzialny jest za całość i bezpieczeństwo przechowywanych pieniędzy.

Pożądanem jest, aby pomieszczenia, w których przechowywane będą kasetki z pieniędzmi, były na noc zapieczętowane lakową pieczęcią, przyczem stróży nocnych należy pouczyć co do warunków dozoru i odpowiedzialności za całość pieczęci.

Sprzedawcy Sklepów Detalicznych również przechowują pieniądze w żelaznych kasetkach, przyczem odpowiedzialni są za bezpieczństwo i zachowanie wszelkich środków ostrożności. Państwowe Hurtownie w związku z powyższem winny nadesać do Wydziału VII w ciągu dwuch tygodni od daty niniejszego okólnika zawiadomienie, czy warunki lokalne w dostatecznej mierze zabezpieczają przechowywanie pieniędzy przed włamaniem i kradzieżą.

Godziny urzędowania w poszczególnych Hurtowniach i Sklepach Detalicznych winny być dostosowane do godzin pracy w miejscowych sklepach prywatnych.

O godzinach urzędowania winno być wywieszone w widocznych miejscach ogłoszenie.

Warszawa, dnia 20 października 1927 r.

p. o. Dyrektora:
(—) *G. Bukowiński.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 42/VII.

W sprawie dokładnego sporządzania zaświadczeń o stanie produkcji gorzelń.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV (prócz Wielkopolskiej i Pomorskiej), Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S. i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wobec niedokładności, często spotykanych podczas kampanij ubiegłych, w zaświadczeniach o stanie produkcji gorzelń, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego prosi Izby Skarbowe i Urzędy Akcyz i Monopolów o wydanie zarządzeń, by nadsyłane tu przez organa Kontroli Skarbowej zaświadczenia, wykazujące wysokość odpędu i ruch spirytusu w gorzelniach, były sporządzane prawidłowo, na formularzach wg. typu ustalonego na kampanję 1927/28 r. i tylko po dokładnem stwierdzeniu istotnego stanu rzeczy.

Dyrekcja P. M. S. zaznacza, że omawiane zaświadczenia w większości wypadków stanowią jedyną podstawę do wypłaty gorzelniom należności za wyprodukowany spirytus, mylne więc, czy też niedokładne wypełnianie formularzy nietylko hamuje prawidłową działalność Dyrekcji, ale może narazić Skarb na poważne straty.

Wzór ustalonego fromularza zaświadczeniowego załącza się przy niniejszym.

Warszawa, dnia 21 października 1927 r.

p. o. Dyrektora:
(—) *G. Bukowiński.*

KAMPANJA 1927/28 r. ....dnia..............................192.....r.

GORZELNIA { ROLNICZA / PRZEMYSŁOWA / DROŻDŻOWA }

w ....

woj. ....

znak i Nr. gorz...............................

Do

DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO
Wydział III.

Niniejszem zawiadamiam, iż gorzelnia .... wyprodukowała od początku kampanji 1927/28 do dnia .... z ziemniaków, melasy, drożdży na poczet przyznanego jej prawa odpędu

.... ltr. 100⁰ spirytusu surowego

zapas z ubiegłych kampanji .... " " " "

Ogółem .... " " " "

Na zasadzie poleceń Dyrekcji P. M. S. Nr.Nr. ....

....

odprawiła gorzelnia do dnia ....

na poczet kontyngentu tejże kampanji 1927/28 . . . . ltr. 100⁰ spirytusu surowego

Remanent na dzień..............................wynosi . . ..ltr. 100⁰ " "

Wiarogodność powyższego stwierdza dołączone zaświadczenie Kontroli Skarbowej.

....
(podpis przedsiębiorcy gorzelni)

Gorzelnia ....

Znak i Nr. ....

KAMPANJA 1927/28 r

Zaświadczenie.

Urząd Kontroli Skarbowej w .... stwierdza, że gorzelnia rolnicza / przemysłowa / drożdżowa w.............................. wyprodukowała do dnia.............................. na poczet przyznanego jej prawa odpędu w kamp. 1927/28

zgodnie z zapiskami w księgach gorzelni . ... litr. 100⁰ spirytusu surowego

zapas z ubiegłych kampanji wynosi . . . . " " " "

Ogółem: .... " " " "

wywiozła zaś na zasadzie poleceń D. P. M. S.

Nr.Nr. .... ogółem .... " " " "

Remanent na dz.............................. 192.....r. .... " " " "

znajduje się w zbiornikach gorzelni.

..............................dnia ....192.....r.

....
(pieczęć i podpis władzy skarbowej)

D. P. M. S. Wzór Nr. 1.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 43/II.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Oddziałów D. P. M. S. Wytwórni Wódek oraz Hurtowni Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Powołując się na okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10 września 1927 r. L. DOP/5284/III w sprawie wadjów, kaucyj i zaliczek, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego niniejszem odwołuje punkt „C" § 3 okólnika zewn. Nr. 33/IV (D. U. M. Sk: Nr. 27 poz. 288) i jednocześnie poleca o składanych na zabezpieczenie detalicznej sprzedaży komisowej wyrobów P. M. S. bankowych listach gwarancyjnych wszystkich bez wyjątku banków, powiadamiać Dział Kredytowo-Windykacyjny Wydziału II D. P. M. S., w celu uzyskania przed udzieleniem prawa detalicznej komisowej sprzedaży, uprzedniej opinji Ministerstwa Skarbu o złożonej gwarancji bankowej. Przy zawiadomieniu o złożeniu gwarancji dla uzyskania opinji należy wskazać: 1) firmę banku, 2) sumę gwarancji, 3) firmę, za którą gwarancja została wydana, 4) termin gwarancji.

Wzór listu gwarancyjnego (załącznik Nr. 2 do okólnika Nr. 33) winien być ściśle przestrzegany. Listy gwarancyjne, wystawione przez oddziały banków, winny być przed przyjęciem, potwierdzane przez Centralę tychże banków.

Warszawa, dn. 28 października 1927 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 44/IV.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy. Urzędów Akcyz i Monopolów Państwowych, Inspektorów Skarbowych. oraz Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni, Państwowych Hurtowni, Sklepów z hurtową sprzedażą i Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych.

Wobec różnej interpretacji Okólnika Nr. 30/IV z dnia 25 maja 1927 r. ustanawiającego bonifikatę transportową uzupełnia się go następującemi wyjaśnieniami:

a) Bonifikaty za przewóz wyrobów monopolowych do 4-ch kilometrów należy uskuteczniać bez względu na odległość sklepu od hurtowni, płacąc 50 groszy za pełną skrzynię ślepą, zawierającą 50 butelek 1-no litrowych, 100 butelek ½ litrowych lub 200 butelek ¼ litrowych i

b) 40 groszy za pełną skrzynię typu „Orłowa", zawierającą 40 butelek 1 litrowych, 80 butelek ½ litrowych lub 120 butelek ¼ litrowych.

Bonifikaty przewozowe za dalszą odległość od 4 do 80 kilometrów uskuteczniać należy zgodnie z powołanym na wstępie okólnikiem, po 5 groszy od każdego kilometra za pełną ślepą skrzynię i po 4 grosze za pełną skrzynię typu „Orłowa" niezależnie od pojemności butelek.

Warszawa, dnia 7 listopada 1927 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 45/II.

W sprawie rocznych przydziałów spirytusu dla fabryk octu.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy, Urzędów Akcyz i Monopolów, Oddziałów Kontroli Skarbowej oraz Oddziałów D. P. M. S., przy Izbach Skarbowych.

Na mocy upoważnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 19 listopada 1927 r. L. D. VI. 22638/2/27 niniejszem powiadamia się, że:

1) przydziały (kontyngenty) spirytusu dla fabryk octu na rok 1928 będą ustalane przez Dyrekcję P. M. S.;

2) wykazy z ustalonemi przydziałami dla octowni będą rozesłane Izbom Skarbowym do dnia 15 grudnia 1927 r.;

3) uprawnienia roczne na pobór spirytusu w roku 1928 mają być wydane fabrykom octu przez Izby Skarbowe do dnia 31 grudnia w trybie dotychczasowym z uwzględnieniem wysokości przydziałów ustalonych przez D. P. M. S.;

4) w razie nieotrzymania z D. P. M. S. wykazów kontyngentowych do dnia 15 grudnia 1927 r., Izby Skarbowe przydzielą octowniom prowizoryczne kontyngenty spirytusu w wysokości ¼ przydziałów z roku 1927 z zastrzeżeniem, że przydziały prowizoryczne zostaną uzupełnione bez składania na to dodatkowych podań;

5) w związku z powyższem uprasza się Izby Skarbowe o zarządzenie, aby szczegółowo wypełnione przez poszczególne fabryki octu kwestjonarjusze, według załączonego wzoru, w jaknajkrótszym czasie były uzgodnione, poświadczone i przesłane do Dyrekcji P. M. S.

Warszawa, dnia 29 listopada 1927 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

KWESTJONARJUSZ.

1) Nazwa firmy (octowni) ____________________

2) Nazwisko oraz imię właściciela ____________________

3) Dokładny adres ____________________

4) Ile litrów 100° spirytusu i w jakim okresie czasu przerobiono na ocet:

a) w roku 1926 l. 100° __________ od dnia __________ do dnia __________
b) „ 1927 l. 100° __________ od dnia __________ do dnia 1 paźdz.

5) Ile aparatów czynnych było w octowni:

a) w roku 1926 __________

b) w roku 1927 __________

Ilość aparatów	ręcznie nalewanych		automatycznych	
	od dnia	do dnia	od dnia	do dnia

6) Numery porządkowe i pojemności aparatów (w litrach) według aktu weryfikacyjnego:

Nr.	pojemność	Nr.	pojemność	Nr.	pojemność	Nr.	pojemność	Nr.	pojemność

7) Wysokość kontyngentu na rok 1928 określona przez właściciela fabryki octu ____________________

____
Podpis właściciela fabryki

Po sprawdzeniu na miejscu zaświadczam, iż wyżej wyszczególnione dane zgodne są z rzeczywistym stanem rzeczy w octowni.

Podpis urzędnika:

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 46/IV.

Do Izb Skarbowych Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy, Urzędów Akcyz i Monopolów Państwowych, Inspektorów Skarbowych, oraz Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni, Państwowych Hurtowni i Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych.

Ponieważ niektóre Państwowe Wytwórnie i Hurtownie wypłacają detalicznym odbiorcom bonifikaty transportowe za pobrany spirytus skażony, stosując stawki według okólnika z dnia 25.V. r. b. Nr. 30/IV, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wyjania, iż bonifikaty te należy nadal wypłacać jedynie za wódki i spirytus do celów domowych i leczniczych.

Warszawa, dnia 18 listopada 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 47/IV.

W sprawie sprzedaży spirytusu skażonego przez przedsiębiorstwa prywatne.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy, Urzędów Skarbowych Akcyz i Minopolów i Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych.

Uzupełniając okólnik Nr. 28/IV z dnia 13 czerwca 1927 r. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego komunikuje, że na mocy decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 18 czerwca r. b. L. 11941/27/W.A., zezwala się dokonywać hurtowej sprzedaży rozlanego przez Dyrekcję spirytusu skażonego do dn. 1 lipca 1928 r. tym przedsiębiorcom dla których czynność ta na mocy wydanych w swoim czasie uprawnień stanowiła główne lub wyłączne źródło utrzymania.

Dotyczy to zwlaszcza przedsiębiorców, którzy prowadzili rozlew i sprzedaż denaturatu samoistnie, nie posiadając żadnego innego przedsiębiorstwa koncesjonowanego z zakresu działalności monopolu spirytusowego, ani też uprawnień na pobór i przerób spirytusu skażonego środkami szczególnemi.

Dokładny wykaz osób i przedsiębiorstw uprawnionych na mocy powyższego zarządzenia do prowadzenia hurtowej sprzedaży denaturatu, zechcą Izby Skarbowe nadesłać Dyrekcji P. M. S. najpóźniej do dnia 15 grudnia 1927 roku.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 48/II.

W sprawie skażania spirytusu środkiem ogólnym.

Do Izb Skarbowych Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy, Urzędów Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowych Wytwórni, oraz Komisowych Rozlewni Spirytusu skażonego.

Dyrekcja P. M. S. niniejszem podaje do wiadomości, iż Państwowe Wytwórnie Wódek, rozlewające również spirytus skażony środkiem ogólnym, będą otrzymywały z dn. 1 stycznia 1928 r. środek skażający pod postacią poszczególnych części składowych.

Przy skażaniu spirytusu należy kierować się następującemi wskazówkami:

1) Przedewszystkiem należy przyrządzić roztwór barwnika. W tym celu do szklanego balonu o pojemności około 20 litrów odmierza się dokładnie 10 listrów spirytusu drzewnego, dodaje ściśle 4 gr. fioletu krystalicznego i po szczelnem zakorkowaniu zawartośc balonu skłóca się tak długo, aż fiolet krystaliczny całkowicie się rozpuści. *Ilość w ten sposób przygotowanego roztworu barwnika wystarczy do zabarwienia 5.000 litrów spirytusu 100° czyli 1 litr zabarwia 500 litrów spirytusu 100°.*

2) Celem skażenia 1.000 litrów 100° spirytusu należy dodać:

20 litrów spirytusu drzewnego
5 „ zasad pirydynowych
10 „ olejów ketonowych
3 „ nafty
2 „ roztworu barwnika

i sporządzony tym sposobem płyn starannie wymieszać.

3) Nadsyłane do miejsca skażenia składniki środka skażającego winny być przechowywane w odpowiednim lokalu pod urzędowem zamknięciem.

4) Poszczególne części składowe środka zaraz po nadejściu do P. W. W. mają być zbadane przez chemiczną pracownię D. P. M. S. W tym celu Komisja odbiorcza P. W. W. pobiera próbki w trybie przepisanym i odsyła je odpowiednio zabezpieczone do najbliższego laboratorjum chemicznego D. P. M. S.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1927 r.

w. z. Dyrektora:
(—) *G. Bukowiński.*

Przepisy celne.

82.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 lutego 1928 r.

o przeliczeniu stawek obowiązującej taryfy celnej na nową jednostkę pieniężną.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Stosownie do art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) stawki obowiązującej taryfy celnej, wyrażone w złotych, jako jednostce monetarnej, określonej w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 401) ulegają przeliczeniu na nową jednostkę pieniężną, ustaloną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790) według następującej skali:

a) dla towarów, objętych taryfą przywozową, wyszczególnionych w załączonej do niniej-

szego rozporządzenia liście A — według pełnej skali, czyli w stosunku 1 do 1,72;

b) dla towarów, objętych taryfą przywozową, wyszczególnionych w załączonej do niniejszego rozporządzenia liście B, oraz dla wszystkich towarów, objętych taryfą wywozową, — w stosunku 1 do 1, czyli że stawki od tych towarów, zachowując swą dotychczasową wysokość, rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej;

c) dla pozostałych towarów, objętych taryfą przywozową, niewymienionych w załączonych do niniejszego rozporządzenia listach A i B — w stosunku 1 do 1,30.

Art. 2. Wynikające z przeliczenia powyższego końcówki stawek celnych poniżej 10 groszy opuszcza się.

Art 3. Postanowienia art. 1 niniejszego rozporządzenia nie dotyczą niedoborów i nadwyżek należności celnych, powstałych wskutek niewłaściwego oclenia, o ile pierwotny niewłaściwy wymiar tych należności został uskuteczniony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski.*

Minister: (—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości: (—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa: (—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji: (—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych: (—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych: (—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Bogusław Miedziński.*

Załącznik 1 do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 lutego 1928 r. (poz. 112).

LISTA A.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
z 5.	Warzywa i okopowe:
	1) świeże:
	a) ziemniaki
	I. przywożone w okresie od 15.II — 15.VII.
	c) kapusta głowiasta
	I. przywożona w okresie od 1.VI do 15.VII.
z 6.	Owoce i jagody:
	1) jabłka świeże
	2) owoce i jagody świeże, solone, moczone oprócz osobno wymienionych
	4) pomarańcze i mandarynki
	6) winogrona świeże
	Uwaga: Winogrona do tłoczenia, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.
	7) ananasy świeże.
7 p. 1, 2, 3, 4, 5 6 i uwaga do poz. 7.	Suszone i suche owoce i jagody, wszystko niecukrzone z wyjątkiem wymienionych w p. 7 i w uwadze do p. 6.
9.	Kapary, oliwki zielone i czarne.
10 p. 3.	Chleb świętojański.
11 p. 1, 2, 3 i uwaga	Orzechy.
13 p. 1, 2, 3 i uwagi 1 i 2.	Pasztety i przyprawy.
14.	Grzyby.
15 p. 1, 2, 3 i uwagi 1 i 2.	Korzenie.
24 p. 2, 3, 4, 5, 6, 8.	Wyroby cukiernicze oraz przetwory z owoców i jagód, z wyjątkiem wymienionych w p. 1, 7, 9 i 10.
z 27.	Arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki, spirytus (spiritus vini) surowy i oczyszczony; wszelkiej mocy likiery i nalewki:
	1) arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki
	2) likiery, nalewki, ekstrakty, esencje i etery owocowe z domieszką alkoholu, w opakowaniu wszelkiego rodzaju, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
28 bez uwagi 3.	Wina winogronowe, owocowe i jagodowe.
z 35	Sery:
	1) wszelkie osobno niewymienione, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
z 37.	Ryby i kawior:
	1) ryby żywe i nieżywe świeże (mrożone i śnięte); ikra:
	a) pstrągi, łososie, turboty, sole, jesiotry, białugi, sieje (sigi), węgorze

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
	2) ryby wszelkie: marynowane, w oliwie, occie, faszerowane, z dodatkiem przypraw, sosów, korzeni lub inaczej przyrządzone, oprócz osobno wymienionych
	3) ryby: solone, wędzone i suszone, oprócz osobno wymienionych:
	a) solone:
	I. wymienione w p. 1 lit. a)
	b) wędzone i suszone:
	I. wymienicne w p. 1 lit. a)
	5) kawior.
38.	Ostrygi, raki, homary, krewetki, ślimaki i t. p.
56 p. 2, 3, 4, 5.	Futra z wyjątkiem wymienionych w p. 1.
57 p. 3.	Obuwie skórzane lakierowane i t. d. (cały punkt).
	Uwaga 1: Skóry na obuwie, skrojone lub zszyte (cholewki, wierzchy):
	b) należące do p. 3 niniejszej pozycji.
57 p. 4 a I).	Rękawiczki skórzane wszelkiego rodzaju.
II).	Wyroby kaletnicze i galanteryjne, jako to: torebki, woreczki, portmonetki, portcygary, portfele, notesy i t. p.
	Uwaga: Skóry skrojone (nieuszyte) na wyroby wymienione:
	a) w p. 4 lit. a) I niniejszej pozycji.
	b) w p. 4 lit. a) II niniejszej pozycji.
62 p. 11.	Rośliny żyjące:
	c) drzewa, krzewy i rośliny żyjące, kwitnące lub w pączkach, z ziemią lub bez, w opakowaniu wszelkiego rodzaju.
62 p. 13.	Kwiaty, liście i wyroby z nich.
67.	Kamienie szlachetne; kamienie do ozdoby prawdziwe i sztuczne.
76 p. 3, 4, 5, 6.	Wyroby porcelanowe, objęte temi punktami.
78 p. 1.	Szyby lustrzane, lustra, szkło taflowe grubości powyżej 5 mm. z wyjątkiem wymienionych w p. 7.
108 p. 9.	Kwas salicylowy.
112 p. 16 c)	Sulfokwasy związków wyszczególnionych pod lit. a) i b), oprócz osobno wymienionych.
p. 17 a)	nitrobenzol i t. d.
b)	dwunitrobenzol i t. d.
d)	dwufenyloamin i t. d.
g)	benzydyna,
h)	chlorbenzol i t. d.
k)	kwasy amino-oksysulfonowe,
l)	kwasy aminosulfonowe.
p. 25 a)	nitro, oksyamino i chlorowco-pochodne, oprócz osobno wymienionych.
112 p. 20	fenacetyna i t. d.
112 p. 24	sztuczne przetwory słodzące i t. d.
113.	Przetwory farmaceutyczne i nasycone środki opatrunkowe.
118.	Wody aromatyczne bez spirytusu.
119 p. 1, 2, 3.	Kosmetyki i pachnidła, z wyjątkiem p. 4.
120 p. 1.	Mydła toaletowe i lecznicze i t. d.
135 (bez uwagi)	Organiczne związki barwiące syntetyczne i t. d.
148 p. 2 a, b)	wyroby ze złota i platyny i t. d.
p. 3 a, b)	wyroby ze srebra i t. d.
158.	Wyroby nożownicze.
159.	Broń ręczna i t. d.
169 p. 20 d) oraz uwaga 1, o ile dotyczy p. 20 d)	lampki katodowe (radjotechniczne)
169 p. 29a, b)	aparaty do radjostacyj.
172.	Instrumenty muzyczne.
173.	Wozy.
177 p. 27.	Karty do gry.
195 p. 1, 2, 3, 4.	Jedwabne: tkaniny i t. d. z wyjątkiem wymienionych w p. 5.
196.	Fulary jedwabne i t. d.
197.	Półjedwabne: chustki tkane i t. d.
201.	Kaszmiry i t. d.
203.	Dywany i t. d.
205.	Materje i wyroby dziane, plecione i szmuklerskie.
207.	Koronki i hafty i t. d.
209 p. 4.	damskie i dziecinne: kapelusze, czapeczki i inne ubrania na głowę i t. d.
211.	Parasole, parasolki i laski z parasolami: p. 1 kryte tkaniną jedwabną i półjedwabną, p. 2-a) kryte innemi tkaninami—z pokryciem przybranem.
212.	Guziki i spinki.
213.	Pióra ozdobne i sztuczne kwiaty.
214.	Sieczka szklana i t. d.
215. p. 1, 3, 4, 5, 6 a, b, c, e.	Wyroby galanteryjne i toaletowe, w całości lub rozebrane; zabawki dziecinne, z wyjątkiem towarów wymienionych w p. 2 i p. 6 d).

Załącznik 2 do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 lutego 1928 r. (poz. 112).

LISTA B.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
2 p. 2, 3, 4.	Ryż z wyjątkiem objętego p. 1-szym.
z 3.	Mąka, kasza, słód, groch polerowany:
	1. mąka:
	a) żytnia
17.	Żołędzie, cykorja i surogaty kawy:
	1. żołędzie suszone
	2. palone: cykorja, zboże, żołędzie
	3. inne surogaty kawy w kawałkach i ziarnkach, bez domieszki kawy
	Uwaga: Produkty, wymienione w tej pozycji, mielone lub sproszkowane, clą się według pozycji 18 pkt. 3.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
18.	Kawa:
	1. surowa w ziarnkach
	2. palona w ziarnkach lub mielona
	3. surogaty kawy mielone i prasowane, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.
19.	Kakao w ziarnkach i łupinki kakaowe:
	1. kakao w ziarnkach
	2. łupinki kakaowe.
20.	Herbata:
	1. wszelka oprócz wymienionej w pp. 2 i 3:
	a) przywożona w opakowaniach, zawierających 1 kg. i mniej samej herbaty, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania
	b) w innych opakowaniach
	2. herva mate:
	a) przywożona w opakowaniach zawierających 1 kg. i mniej samej hervy, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania
	b) w innych opakowaniach
	3. herbata cegiełkowa (czarna i zielona).
22.	Cukier:
	1. krystaliczny żółty, kryształ biały, mączka biała nierafinowana
	2. rafinada w głowach, krążkach, laskach, płytach, rąbana, piłowana, prasowana, puder rafinowany; cukier lodowaty (kandys); melis (kryształ rafinowany); ulep rafinadowy; syrop rafinadowy.
z 24.	9. mace, pumpernikiel i inne t. p. specjalne pieczywa bez cukru.
34.	Mięso, tłuszcze zwierzęce jadalne, oprócz osobno wymienionych, wędliny i szynki:
	1. mięso świeże, solone i mrożone
	2. mięso gotowane, suszone, wędzone, marynowane, peklowane:
	a) w opakowaniu hermetycznem — łącznie z wagą opakowania
	b) w opakowaniu niehermetycznem.
	3. słonina, smalec:
	a) słonina świeża, solona; smalec
	b) słonina paprykowana, wędzona.
	4. wędliny, bekony, boczki, szynki.
	5. zwierzyna i ptactwo bite.
36	Masło krowie i owcze.
z 37.	Ryby i kawior:
	4. śledzie:
	a) świeże mrożone
	b) solone.
z 39.	Artykuły spożywcze i pasza dla zwierząt
	1. artykuły spożywcze:
	a) jaja.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
41.	Nawozy, kości surowe i przyrządzone:
	3. kości poddane działaniu kwasu siarkowego, użyźniające komposty i pudrety
	4. kości palone, mąka, śrut, popiół i węgiel z kości
	5. superfosfaty mineralne
	6. nawozy sztuczne mineralne, osobno niewymienione
	7. błoto saturacyjne
	8. preparaty i bakterje nawozowe
103 p. 5.	azotniak (cjanamid wapnia).
138.	Rudy metaliczne i mineralne, żużle, szlamy rudne—w stanie rodzimym lub wzbogacone, prażone, w kawałkach, proszku, brykietach:
	1. żelazne: rudy, żużle i szlamy, oprócz pirytów i wypałków pirytowych, o zawartości żelaza 50% i mniej.
z 139.	Surowiec żelaza (surówka) w gęsiach, kawałkach i proszku:
	1. surówka wszelka, oprócz osobno wymienionych.
z 142	Żelaziwo i stal: stare, lane i kute; fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane opiłki i proszek; stare belki i szyny o długości 1 metr i mniej:
	2. fragment i łom żeliwny (lany).
z 160.	1. kosy i sierpy
z 195.	5. gaza młynarska.

(Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1928 r. Nr. 15, poz. 112).

83.

OBWIESZCZENIE

Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa

z dnia 14 lutego 1928 r.

w sprawie stosowania ceł wywozowych na drewno surowe, wywożone do Niemiec i państw, w stosunku do których obowiązuje Rzeczpospolitą Polską klauzula największego uprzywilejowania.

W związku z zawarciem w dniu 30 listopada 1927 roku polsko-niemieckiego układu w sprawie tymczasowego uregulowania obrotu drzewnego z Polski do Niemiec — podaje się do wiadomości, że względem ceł wywozowych na drewno surowe, wywożone do Niemiec i państw, w stosunku do których obowiązuje Rzeczpospolitą Polską klauzula największego uprzywilejowania, mają zastosowanie przepisy § 1, Uwaga 3 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 22 grudnia 1927 roku w sprawie ceł

wywozowych na drewno surowe (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1018).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Monit. Pol. z dn. 17.II. 1928 r. Nr. 39 poz. 52).

Pożyczki państwowe.

84.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 6 lutego 1928 r.

o uzupełnieniu ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zaciągnięciu pożyczki państwowej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do art. 2 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zaciągnięciu pożyczki państwowej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 477) dodaje się ust. 3 o następującem brzmieniu:

„Okres umorzenia pożyczki należy obliczać od dnia 15 września 1925 r."

Art. 2. Art. 3 ustawy z dn. 2 sierpnia 1926 r. o zaciągnięciu pożyczki państwowej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki otrzymuje brzmienie następujące:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do wręczenia Spółce, wymienionej w art. 1, obligacyj skarbowych (bonów), których ilość, wartość nominalna i termin płatności odpowiadać winny ratom, ustalonym w art. 2".

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1928 r. Nr. 15, poz. 107).

85.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 6 lutego 1928 r.

w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w wysokości 50.000.000 złotych w złocie w obligacjach na okaziciela po 100 złotych w złocie każda.

Obligacje będą wypuszczone serjami w ilości 10.000 seryj po 50 obligacyj w każdej serji.

Wpływ z 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej przeznaczony jest na zasilenie ruchu budowlanego, na pokrycie kosztów budowy nowych linji kolejowych, kosztów odbudowy i przebudowy linji już istniejących oraz na wykup 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r. i 8% opżyczki konwersyjnej.

Art. 2. Obligacje 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej umorzone będą w ciągu lat 10 drogą losowania w dniach: 1 kwietnia i 1 października każdego roku. Pierwsze losowanie nastąpi dnia 1 kwietnia 1928 r. Każdorazowo podlegać będzie umorzeniu 1/20 część pożyczki, t. j. 500 seryj.

Art. 3. Nieumorzone obligacje 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej uczestniczyć będą w losowaniu premji, które odbywać się będzie jednocześnie z losowaniem obligacyj celem ich umorzenia.

Na premje przeznacza się w pierwszem półroczu półtora procent od sumy pożyczki, t. j. 750.000 złotych w złocie. W następnych półroczach stosunek sum przeznaczonych na premje do nieumorzonej sumy pożyczki ulegać będzie stopniowemu zwiększaniu i w ostatnim półroczu wynosić będzie 10%.

Ilość i wysokość poszczególnych premji oraz sposób i miejsce losowania ustali Minister Skarbu.

Art. 4. Odsetki od obligacyj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej płatne będą w stosunku 4 od 100 rocznie zdołu w dniach 1 kwietnia i 1 października każdego roku za zwrotem zapadłych kuponów. Pierwszy kupon będzie płatny 1 kwietnia 1928 r. Kupony od obligacyj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej wolne będą od podatku od kapitałów i rent.

Art. 5. Kapitał i odsetki 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem państwowym.

Art. 6. Wypłata kapitału wylosowanych obligacyj, premij, oraz odsetek nastąpi w złotych według równowartości złotego w złocie, określonej na zasadzie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Kapitał, odsetki i premje do 1.000 złotych w złocie płatne będą w Centralnej Kasie Państwowej, w Kasach Skarbowych, Banku Gospodarstwa Krajowego, Banku Polskim, Pocztowej Kasie Oszczędności oraz w ich oddziałach.

Premje ponad 1.000 złotych w złocie będą płatne w Banku Polskim w terminie nieprzekraczającym 3-ch miesięcy od daty przedłożenia obligacyj, na którą padła premja.

Art. 7. Obligacje 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej, nieprzedstawione do zapłaty w ciągu lat 30 od dnia ich wylosowania, ulegają przedawnieniu. Kupony od obligacyj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej ulegają przedawnieniu w ciągu lat 5 od dnia ich płatności. Wypłata premij ulega przedawnieniu w ciągu lat 10 od dnia ich wylosowania.

Art. 8. Obligacje 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane dla lokaty kapitałów osób pozostających pod opieką i kuratelą, jako też kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

Art. 9. Obligacje 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406), zgodnie z p. 2 art 13 tejże ustawy w brzmieniu, nadanem mu ustawą z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 13 lutego 1928 r., Nr. 14, poz. 99).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

86.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 lutego 1928 r.

w sprawie zmiany art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych oraz emerytów, wdów i sierot.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Brzmienie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych oraz emerytów, wdów i sierot (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 413) zmienia się w sposób następujący:

„Jednorazowy zasiłek, unormowany niniejszem rozporządzeniem, będzie wypłacony funkcjonarjuszom państwowym, sędziom, prokuratorom i osobom wojskowym w dniach 25 stycznia i 10 marca 1928 r. w dwóch równych ratach, a emerytom, wdowom i sierotom jednorazowo w dniu 1 marca 1928 r."

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz wszystkim innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 17 lutego 1928 r. Nr. 16, poz. 129).

87.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE SKARBU

(grudzień 1927 r. — styczeń 1928 r.)

M i a n o w a n i:

Naczelnik Wydziału w VI st. sł.	Około-Kułak Jan	— Naczelnikiem Wydz. w V st. sł.	dn. 31.I. 1928 r.
Radca Minist. „ „ „	Węgliński Juljusz	— Radcą Minist „ „ „	dn. 11.I. 1928 r.
Inspektor Min. „ „ „	Oster Władysław	— Naczelnikiem Wydz. „ „ „	dn. 31.XII. 1927 r.
Inspekior Min. „ „ „	Kucharski Zygmunt	— Inspektorem Min. „ „ „	„
Radca Min. „ „ „	Ruszkowski Feliks	— „ „ „ „ „	dn. 31.I. 1928 r.
Naczelnik Rachuby „ „ „	Chojecki Jan	— Radcą Min. „ VI „	dn. 4.I. 1928 r.

Referent	w VII st. sł.	Kucza Józef —	Naczelnikiem Wydz.	w VI st. sł.	dn. 29.XII. 1927 r.
Referendarz	„ „ „	Pietrzak Zygmunt —	Radcą Min.	„ „ „	dn. 21.I. 1928 r.
„	„ „ „	Kozłowski Józef —	„ „	„ „ „	dn. 31.XII. 1927 r.
„	„ „ „	Myśliński Stanisław —	„ „	„ „ „	„
„	„ „ „	Dr. Filipek Marjan —	„ „	„ „ „	dn. 30.XII. 1927 r.
„	„ „ „	Niedźwiecki Adolf —	„ „	„ „ „	„
„	„ „ „	Wojciechowski Mar. —	„ „	„ „ „	„
Urzędn. kontraktowa	„ „ „	Skolimowska Helena —	Prowiz. Asesorem	„ VII „	dn. 30. I. 1928 r.
Asesor	„ VIII „	Grabowski Jerzy —	Asesorem	„ „ „	dn. 29.XII. 1927 r.
Urzędnik kontr.	„ „ „	Zawisza Wacław —	prow. kontrolerem	„ VIII „	dn. 30.I. 1928 r.
Kontroler	„ IX st. sł.	Piotrowski Stanisł. —	kontrolerem	„ „ „	dn. 29.XII. 1927 r.
Rejestrator	„ „ „	Rudzińska Wanda —	Adjunktem kanc.	„ „ „	„
„	„ „ „	Helm Eugenjusz —	„ „	„ „ „	„
„	„ „ „	Zienkiewicz Jadwiga —	Naczelnikiem kanc.	„ „ „	„
Sekretarz	„ IX st. sł.	Chrostowska Marja —	Asesorem	„ „ „	dn. 16.XII. 1927 r.
		Szarmach Tadeusz —	Referendarzem	„ „ „	dn. 10.I. 1928 r.
Prowizoryczna urz.	„ IX st. sł.	Szwerowna Wanda —	Rejestratorem	„ IX „	dn. 17.I. 1928 r.
Urzędniczka kanc.	„ X st. sł.	Jarzyńska Wanda —	„	„ „ „	dn. 16.XII. 1927 r.
Kancelista	„ „ „	Łepkowska Stefanja —	„	„ „ „	dn. 29.XII. 1927 r.
Rachmistrz	„ „ „	Ballaun Stanisław —	„	„ „ „	„
Prowizor. rejestrator	„ „ „	Zarzycki Apolinary —	Prow. rejestratorem	„ „ „	„
„ maszynistka	„ „ „	Pawlikowska Zofja —	„ „	„ „ „	„
Urzędniczka kontr.	„ „ „	Trzebska Zofja —	„ „	„ X „	dn. 31.XII. 1927 r.
„ „	„ „ „	Połońska Antonina —	„ „	„ „ „	dn. 30.I. 1928 r.
Prowiz. maszynistka	„ XI „	Krzemińska Marja —	„ „	„ „ „	dn. 29.XII. 1927 r.
„ „	„ „ „	Rudzińska Józefa —	„ „	„ „ „	„
„ kancelista	„ „ „	Szczęśniewski Leonard —	„ „	„ „ „	„
Pomocnik rachmistrza	„ „ „	Kocentowa Marja —	Rachmistrzem	„ „ „	„
		Niesiołowska Hanna —	Prowiz. kancelistą	„ XI „	od 7.I. 1928 r.

P r z y z n a n o w y ż s z e w y n a g r o d z e n i e:

Pracown. kontraktowemu	Kosińskiemu Wiesławowi	w/g VI gr. upos. od 1.I. 1928 r.
„ „	Kordeckiemu Adolfowi	„ „ „ „ „ „ „
„ „	Siedleckiemu Januszowi	„ VII gr. upos. „ „ „
„ „	Kuczyńskiemu Stefanowi	„ X „ „ „ „ „

P r z e n i e s i e n i:

Radca Ministerjalny Ministerstwa Skarbu w VI st. sł. Dr. Matwias Józef do Izby Skarbowej we Lwowie i mianowany Radcą Skarbowym w VI st. sł. dnia 30.I. 1928 r.

Inspektor Skarbowy w VI st. sł. 10-go Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarb. w Łodzi Jasiński Andrzej do Ministerstwa Skarbu i mianowany Radcą Ministerjalnym w VI st sł. dn. 30.I. 1928 r.

Referendarz Ministerstwa Skarbu w VII st. sł. Kowalski Michał do Izby Skarbowe! w Warszawie w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym dnia 30.XII. 1927 r.

Referendarz w VIII st. sł. Izby Skarbowej w Poznaniu Kasprzycki Mieczysław do Ministerstwa Skarbu i mianowany Referendarzem w VII st. sł. dnia 29.XII. 1927 r.

Sekretarz Kanc. w Ministerstwie Skarbu w IX st. sł. Przewóska Halina do Izby Skarbowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze służbowym dnia 20.XII. 1927 r.

Prowizoryczny urzędnik X st. sł. Izby Skarbowej we Lwowie Strzelecki Kazimierz do Ministerstwa Skarbu i mianowany prowizorycznym urzędnikiem w IX st. sł. dnia 29.XII. 1927 r.

Pracownik kontraktowy X st. sł. 7-go Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Warszawie. Kubasiewicz Zygmunt do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym dn. 23.I. 1928 r.

Urzędnik kontraktowy X st. sł. Izby Skarbowej w Warszawie Szymański Włodzimierz do Ministerstwa Skarbu dnia 20.XII. 1927 r. oraz mianowany prowizorycznym Rejestratorem w X st. sł. dnia 4.I. 1828 r.

Rejestrator w X st. sł. Ministerstwa Skarbu Białostocki Mieczysław do Izby Skarbowej w Brześciu n/B. w dotychczasowym charakterze służbowym dnia 3.I. 1928 r.

P r z y j ę c i:

na kontrakt: Obersztyn Kazimierz za uposaż. w/g VI grupy od dnia 22.XII. 1927 r.

P r z e n i e s i e n i n a e m e r y t u r ę:

Inspektor Ministerjalny w VI st. Roman Leon z dniem 31.I. 1928 r.
Referendarz w VI st. sł. Jabłoński Michał z dniem 31.XII. 1927 r.
Naczelnik Kancel. w VIII st. sł. Kiełbasa Jan z dniem 31.XII. 1927 r.

Z w o l n i e n i:

Radca Ministerjalny w VI st. sł. Dr. Kulikowski Józef z dn. 31.I. 1928 r. na własną prośbę.
Referendarz w VII st. sł. Dr. Dudryk Teofil dn. 22.XII. 1927 r. na własną prośbę.
Prowiz. Referendarza w VII st. sł. Dr. Rozwadowski Jan dnia 15.I. 1928 r. na własną prośbę.

W y d a l e n i:

Referendarz w VIII st. zł. Hinel Stefan z dniem 22.XII. 1927 r.

Z m a r l i:

Referendarz w VIII st. sł. Zdrodowski Stanisław dnia 2.XII. 1927 r.

Drukarnia Państwowa Nr. 40190. 29.II.28. 7.500.